

Vrouw (22) steelt dure horloges pleeggezin

LEEUWARDEN Een 22-jarige vrouw uit Leeuwarden beschaamde het vertrouwen van het pleeggezin waarin ze was opgenomen.

Dit deed ze door dure horloges en kostbare sieraden te stelen. Vervolgens verpatste de vrouw de gestolen pullen.

Gisteren werd de vrouw door de politierechter bij verstek veroordeeld tot een werkstraf. De schade, door de rechter begroot op ruim 42.000 euro, moet ze vergoeden.

De vrouw was in het gezin geplaatst door een instantie die jongeren en volwassenen met een licht verstandelijke beperking begeleidt. De vrouw was op dat moment zwanger en is later bevallen van een zontje.

Eind 2019 ontdekten de pleegouders dat er sieraden en dure horloges, deels afkomstig uit een erfenis, waren verdwenen. Een van de horloges was een unieke gouden Rolex, een jubileumuitgave.

De geschatte waarde van alles wat ontbrak, beloopt zo'n 60.000 euro. De pleegdochter bleek achter de diefstal te zitten.

De vrouw had de kostbaarheden bij goudwisselkantoren in onder meer Leeuwarden, Zwolle en Groningen te koop aangeboden.

Bij de politie verklaarde ze dat ze maar een fractie van de werkelijke waarde, 700 of 800 euro, zou hebben opgestreken. Later heeft ze excuses aan de pleegouders aangeboden. „Het had haar gesierd als ze haar verantwoordelijkheid had genomen en naar de zitting was gekomen”, stelde officier van justitie Marjolein van de Grampel.

Dat de vrouw had gestolen van de mensen die haar liefdevol in huis hadden genomen, noemde de officier gisteren „een steek in de rug”. De pleegouders zorgen voor het kind van de verdachte en hebben nog steeds contact met haar.

Rechter Mirjam Venema betitelde de handelwijze van de verdachte als „gewiekst”. „Ze heeft ernstig misbruik gemaakt van het in haar gestelde vertrouwen”, aldus de rechter.

Overeenkomstig de eis veroordeelde Venema de vrouw tot een werkstraf van 60 uur plus 60 uur voorwaardelijk.

Staatsbosbeheer eist reactie van Waadhoeke

TZUMMARUM In de lang slepende grondkwestie aan de Kleasterwei in Tzummarum eist Staatsbosbeheer op korte termijn duidelijkheid van Waadhoeke.

Op een deel van het betreffende bosperceel is in het verleden een sleufsilo aangelegd. Toestemming hiervoor werd gegeven door Waadhoeke, terwijl deze slechts erfpachter is en het eigendom in handen is van Staatsbosbeheer. Die was niet op de hoogte. 'Staatsbosbeheer heeft uw gemeente meerdere keren verzocht tot handhaving over te gaan', schrijft directeur Jesler Kiestra van Staatsbosbeheer Fryslân (SBB).

Inmiddels is uit onderzoek van de afdeling Interbestuurlijk Toezicht (IBT) van de provincie gebleken dat de handhaving niet goed is verlopen. Daarom neemt Waadhoeke de hele vergunningverlening opnieuw onder de loep. SBB proeft uit de reactie op het

IBT-rapport dat 'de gemeente er tussenuit wil stappen en Staatsbosbeheer het probleem wil laten oplossen'. Dit zou kunnen via rechtstreekse verkoop van de grond door Staatsbosbeheer aan het bedrijf dat de sleufsilos aanlegde. Dit is SBB niet van plan, aldus de brief aan de gemeente.

De bosbeheerder wil de betreffende grond wel te koop aanbieden aan de gemeente, zodat eigendom en erfpacht in één hand komen te liggen. SBB had al antwoord willen hebben op het verkoopaanbod, maar de brief staat pas ter behandeling bij de ingekomen stukken van de raadsvergadering van 28 januari.

In de brief wijst Kiestra er verder op dat er meer grondkwesties in de gemeente zijn die spelen op het eigendom van SBB. De afhandeling daarvan wordt „uiterst traag” genoemd. Staatsbosbeheer eist dat Waadhoeke voor 15 februari met een uitgewerkt plan komt.

'Twee fietspaden voor de prijs van één'

MARIA DEL GROSSO

FRANEKER Voor ruim 1 miljoen euro kunnen twee gewenste fietspaden in Waadhoeke aangelegd worden, terwijl het college deze heeft bevestigd op bijna 1,7 miljoen euro.

De oppositie in Waadhoeke heeft eigen onderzoek gedaan naar de komst van twee fietspaden: de door de bevolking zo gewenste tracés langs de Gernierswei bij Berltsum en langs Hatsum-Baaium-Winsum. ChristenUnie, VVD en Gemeentebelangen zeggen hiermee verkeerswethouder Boukje Tol te willen ondersteunen. Zij berekende de aanleg eerder op bijna 1,7 miljoen euro, maar beloofde naar alternatieven te kijken.

Dat alternatief is er en komt op ruim 1 miljoen euro, aldus de drie partijen. Zij bespraken hun idee met het bedrijf Empatec, dat aan de Gernierswei zit, en de Dorpsbelangen

van Wier, Minnertsma en Berltsum. Het automatisme om per fiets de hele Gernierswei te volgen en daarom daar een fietspad te eisen, moet eruit, vinden alle belanghebbenden. Beter is het vanaf de Kleasterdyk bij Wier en vanaf de Sânwei bij Menaam van de Gernierswei af te wijken en routes binnendoor te nemen.

Door hier fietsers heen te leiden en ontbrekende paden aan te leggen, ontstaan tevens twee nieuwe wandelrondjes. In totaal kan er zo 600.000 euro bespaard worden ten opzichte van een tracé langs de Gernierswei. Dit bedrag is precies nodig voor een fietspad langs Baaium.

Oppositie in Waadhoeke onderzoekt zelf komst paden

Daar hoeft dan geen extra geld voor uitgetrokken te worden. Het totaal blijft op ongeveer 1 miljoen euro staan.

Er zijn wel een aantal wensen. Voor de veiligheid van de kwetsbare werknemers van Empatec moet het gedeelte dat wel over de Gernierswei leidt aan de oostkant komen te liggen. Ook zijn de dorpen tegen te veel verkeersremmende maatregelen en zouden ze graag een verbreed schelpen- of betonpad zien naar de theetuin in Wier.

Door de komst van de Heak om Leeuwarden is de brug bij Deinum verdwenen. De oppositie constateert dat daardoor inwoners uit het noordoosten van Waadhoeke via Dronryp en Winsum naar Sneek rijden. Fietsers op deze route zien een toename van het autoverkeer. Op dit traject en ook langs de Gernierswei geldt tevens dat er steeds meer landbouw- en vrachtverkeer is gekomen.

Torenvalk bewaakt zijn jachtterrein

ENGWIERUM Een torenvalk (reade wikel) lijkt tactisch positie te hebben gekozen op een verbodsbord aan de rand van het Lauwersmeergebied. Als alle mensen de waarschuwing op het bordje in acht nemen, dan kan de roofvogel in het natuurterrein ongestoord jacht maken op veldmuizen en andere kleine prooidieren. FOTO MARCEL VAN KAMMEN

Tientallen jaargangen 'Dragtster Courant' digitaal doorzoekbaar

ERWIN BOERS

LEEUWARDEN Tientallen jaargangen van de historische Dragtster Courant zijn deze week digitaal doorzoekbaar geworden op website Delpher.nl.

Het gaat om de periode van 1870 tot 1951. De Koninklijke Bibliotheek werkt met website Delpher al jarenlang aan het gratis doorzoekbaar maken van alle mogelijke historische kranten en een groot aantal

tijdschriften en boeken. Dit is een tijdrovend proces.

De *Leeuwarder Courant*, de *Friese Koerier*, de *Hepkema* en het *Friesch Dagblad* zijn er al grotendeels in opgenomen. Kleinere streekbladen uit Friesland ontbreken in veel gevallen nog, tot spijt van sneupers en genealogen, die graag systematisch willen zoeken in dit soort bladen.

Voor hen is de digitalisatie van de *Dragtster Courant* dan ook belangrijk nieuws. Papier exemplaren waren al beschikbaar, maar nu is het

ineens veel makkelijker om familieleden en interessante feiten rond Smallingerland terug te vinden.

Ook in Groningen zijn enkele streekbladen toegevoegd, namelijk de *Veendammer* en *Nieuwe Veendammer Courant*. De kans is groot dat later nog meer Friese streekbladen volgen.

Delpher werkt met een ander zoekstelsel dan de uitgever van de *Leeuwarder Courant*. Dit is te vinden op Dekrantvantoen.nl en werkt iets makkelijker.

50 jaar geleden

Chaotische avond Hippopotamus

Wethouder Klaas Weide (VVD) van Leeuwarden is gisteravond tijdens een bijzonder rumoerige en drukbezochte bijeenkomst in het politiek café in Passepartout onder spervuur genomen over de kwestie Hippopotamus, de stichting die in Leeuwarden een gebouw voor open jeugdwerk wil oprichten en daar nu zo'n drie jaar bij de gemeente om vraagt. De opmerkingen van de heer Weide bleken bij een aantal aanwezigen vrij hysterische lachbuien op te wekken – één jongere rolde daarbij over de grond – terwijl de discussie zo hoog oplaaide dat zelfs ook de gespreksleider met luide stem argumenten de zaal inriep, zodat er een chaos ontstond, waarin communicatie onmogelijk bleek. Na een kleine pauze werd het een stuk rustiger.

Crossen, mag dat nog?

Jarenlang reden motorcrossers uit de Grote Veenpolder hun trainingsrondjes op een stuk grond in Spanga. Nu het niet langer mag, weten ze niet waar in de buurt ze hun hobby nog kunnen uitoefenen.

Ben van der Laan (rechts) met crossvriend Karim. FOTO MARCO KEYZER

PIETER ATSMa

Ben van der Laan (26) was een van de vaste motorcrossers die hun rondjes reden op het stuk grond aan de Gracht in zijn dorp Spanga. Hij kwam er geregeld met wat vrienden op zondagmiddag. „Lekker crossen en na afloop met z'n allen een biertje drinken. Dat kon altijd mooi”, aldus Van der Laan.

Sinds kort zit het er niet meer in. De crossers hebben nooit een vergunning gehad en de gemeente Weststellingwerf wil het nu niet meer hebben.

Van der Laan zegt het jammer te vinden. De vele crossliefhebbers in de Grote Veenpolder – hij kent er

tientallen – hebben eigenlijk niet veel andere mogelijkheden. Ze moeten dan naar de baan in Makkinga, een half uur rijden, of naar Rutten. Maar daar kunnen ze lang niet altijd terecht.

Het maakt de stap nogal wat groter om gezellig met de vrienden hun hobby te beoefenen. „Het was de enige plek hier waar het kon. Ja, in het najaar, als het mais van het land af is: dan kun je wel bij veel boeren terecht. Maar de rest van het jaar kon het alleen hier.”

De gemeente gaf al in 2015 een eerste waarschuwing aan Loonbedrijf Boezeroy, de eigenaar van de grond. Daarna gebeurde lange tijd niets, tot na een klacht in 2018 werd besloten in te grijpen. Het resulteer-

Het is een vaste ploeg die er een beetje hobbelt en doet

de begin deze maand in een dwangsom van vijftienhonderd euro per overtreding, waarmee de crossers zich nu gedwongen zien te stoppen.

Erwin Boezeroy van het loonbedrijf, de schoonvader van Van der Laan, zegt het vooral jammer te vinden voor de jeugd. „Er is hier al zo weinig te doen. In Munnekeburen zit nog een jeugdhonk, maar dan houdt het ook wel op. En dit is beter

dan dat ze de hele dag zitten te klooiën met hun telefoontje.”

Van der Laan zegt wel te begrijpen dat omwonenden niet iedere avond het crosslawaai willen horen. „Maar dit is zo nu en dan op zondagmiddag, en in de zomer soms een avond. Is dat nou zo erg?” Hij voegt eraan toe dat juist kinderen van een jaar of vijf, zes op zo'n baantje enthousiast kunnen worden gemaakt voor de sport. „Zij zetten hier hun eerste stappen.”

Lody Blok (50) uit Noordwolde is het daarmee eens. Zijn zoon Tony kwam tot voor kort nogal eens in Spanga, en ook hijzelf reed er wel eens een rondje. „Het is een vaste ploeg die er een beetje hobbelt en doet, echt hobbymatig. Het is een

stuk braak land, er staat geen kantine of niets. En het gebeurt al jaren. Waarom kan dat dan nu niet meer? Je moet de jeugd ook wat gunnen.”

Gemeentewoordvoerder Annetiek de Haan zegt dat crossen op het stuk grond nu eenmaal niet is toegestaan. De gemeente gaf de eigenaar meerdere waarschuwingen, zegt De Haan, maar die reageerde nooit. „Nu is ervoor gekozen te handhaven.”

Van der Laan zegt inmiddels te hebben overwogen zijn crossmotor te verkopen, maar dat toch maar niet te doen. Dan maar naar Makkinga of Rutten, en alleen in het najaar in de eigen regio. Al blijft het ook dan hopen, weet hij, dat er geen klachten over komen.

Dagboek Willem Lodewijk is goudmijn voor biograaf

ASING WALTHAUS

LEEWARDEN Dat de Friese stadhouder Willem Lodewijk jarenlang een dagboek heeft bijgehouden was geen geheim. Maar niemand keek ooit naar dat dagboek om. Tot nu.

Het dagboek van Willem Lodewijk (1560-1620), ook wel *Us Heit* genoemd – stadhouder van Friesland, stichter van de universiteiten van Groningen en Franeker, militair – beslaat een jaar of 21 van zijn leven. Het zijn vooral dagelijkse, korte notities. Het ligt in het Koninklijk Huisarchief, meer dan 800 pagina's in een priegelhandschrift en een mengtaal van Nederlands en Duits.

Het staat daar gewoon in het register. Maar het is of niemand er het belang van inzag. Voor zover bekend is het niet bestudeerd of bewerkt tot een uitgave.

Het lag er tot twee onderzoekers, Jeroen Punt van het Nationaal Militair Museum en André Buwalda uit Schettens, het onder het stof vandaan haalden en er bekendheid aan gaven. Zij doen onderzoek naar Friese officieren in het Staatse leger, dat tijdens de Tachtigjarige Oorlog tegen de Spanjaarden streed.

Vorig jaar, tijdens het Willem Lodewijkjaar (vanwege de vierhonderdste verjaardag van zijn overlijden), vertelde Punt erover aan kenner Hanno Brand. „Het is op de een

21 jaar van leven vastgelegd in korte, dagelijkse notities

of andere manier nooit herkend als het dagboek van de stadhouder”, zegt Brand. Hij heeft het zelf nog niet gezien, maar de historische waarde ervan is duidelijk. Zeker nu de stichting Nassau Friesland – waar Brand in zit – vorig jaar 5000 euro heeft uitgetrokken om het schrijven van een wetenschappelijke biografie over Willem Lodewijk aan te sporen.

Voor een biografie moet dit een goudmijn zijn, zegt Brand. Het zeventiende-eeuwse dagboek laat zien hoe het leven aan het Friese hof georganiseerd was, de verhouding met de Friese Staten, de religieuze opvattingen van de stadhouder, zijn omgang met het leger, zijn contacten met gezaghebbende personen, Maurits van Oranje voorop, en de roerige dagen van de Opstand, zoals de Tachtigjarige Oorlog tegenwoordig bij voorkeur genoemd wordt.

Er is vooreerst een actie opgezet, om het dagboek te laten transcriberen – overzetten in makkelijk leesbare tekst. „Dat is te organiseren, die mensen zijn er in Friesland wel”, stelt Brand. „Met vijf man moet je in

een jaar ver kunnen komen.” Maar zelfs na correctie en eventueel digitale ontsluiting zal de tekst niet zomaar voor iedereen te begrijpen zijn, waarschuwt hij. Daar speelt de historisch onderlegde biografie een rol.

Die is overigens nog niet gevonden, want er moet „een duizendpoot” voor komen, een jonge historicus, die op Willem Lodewijk wil promoveren, goed is in Duits (veel correspondentie van de stadhouder ligt in Duitse archieven), en de Friese situatie kent. Voor zo'n onderzoek, is al gauw twee ton nodig. „Maar het terugvinden van zo'n dagboek werkt als stimulans. Dit is het moment om het ijzer te smeden.”